

Τοῦτο ἦτο τὸ γεγονός τοῦ ὁποίου τὴν ἀγγελίαν ἔλαβεν ὁ Ἀντίγονος ἅμα συνεπλήρωσε τὸ ἐν τῇ Παισιδικῇ κατόρθωμα· γεγονός τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἐπαγγίῃ νέαν πραγμάτων περιπλοκὴν, καθ' ἣν ἐπέπρωτο νὰ θυσιασθῶσιν ἅπαντες οἱ συγγενεῖς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, νὰ καταλυθῇ ἡ ἐνότης τοῦ κράτους αὐτοῦ καὶ νὰ προέλθωσιν εἰς μέσον νέοι βασιλεῖοι οἴκοι. Ὁ Κάσσανδρος, δυσαρεστηθεὶς διότι ὁ πατὴρ αὐτοῦ διώρισεν οὐχὶ αὐτὸν ἀλλὰ τὸν Πολυσπέρχοντα Ἐπιμελητὴν τῶν βασιλέων, ἀπεφάσισε ν' ἀντιπράξῃ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀμέσως συνενοήθη μὲν μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀλιγαρχῶν καὶ ἰδίως ἔπεμψεν εἰς Ἀθήνας τὸν πιστὸν Νικάνορα ἵνα, πρὶν εἶναι γνωσθῇ τοῦ Ἀντιπάτρου ὁ θάνατος, παραλάβῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ Μενύλλου, συνενοήθη δὲ καὶ μετὰ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ σατραπῶν καὶ στρατηγῶν, ἐξαιρέτως μετὰ τοῦ Ἀντιγόνου καὶ τοῦ Πτολεμαίου, τοὺς ὁποίους ἐγίνωσκε προθύμους νὰ συντελέσωσιν εἰς πᾶσαν τῆς ἐγκατασταθείσης νέας ἐξουσίας κατάλυσιν. Μετὰ τινα δὲ χρόνον ἀπεδήμησε καὶ αὐτὸς εἰς Ἀσίαν, ἵνα ἀναφανδὸν συμμαχήσῃ μετὰ τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν. Τότε ὁ Πολυσπέρχων ἐβουλεύθη ἀφ' ἑτέρου νὰ προσοικειωθῇ πρὸ πάντων τοὺς ἐνταῦθα Ἕλληνας, ἀποδίδων αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν καὶ καταλύων τὰς ἀπανταχοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου ἰδρυθείσας ὀλιγαρχίας· νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν τὴν Ὀλυμπιάδα (ἦτις πρὸ καιροῦ διέτριβεν εἰς Ἡπειρον, διότι ἀεῖποτε διετέλεσεν ἐρίζουσα πρὸς τὸν Ἀντίπατρον) περιποιούμενος αὐτὴν ὅσον ἔνεστι καὶ ἰδίως ἐπιτρέπων αὐτῇ τὴν ἀνατροφήν τοῦ νέου βασιλέως Ἀλεξάνδρου· τέλος νὰ συμμαχήσῃ μὲ τὸν Εὐμένην, ἀναγορεύων αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκράτορα ἀπάσης Ἀσίας καὶ διατάσσων νὰ δοθῶσι μὲν αὐτῷ ἐκ τοῦ θησαυροῦ ὃν εἶχον ἤδη μετακομίσει ἀπὸ Σούσων εἰς Κιλικίαν οἱ ἀργυράσπιδες τάλαντα 500, νὰ ταχθῶσι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀργυράσπιδες ὑπ' αὐτόν, ὡς πρόμαχον τοῦ βασιλικοῦ οἴκου. Τφόντι ὁ Εὐμένης διαφεύγει ἀπὸ Νῶρα, ἔρχεται εἰς Κιλικίαν, προσοικειοῦται διὰ τῆς συνήθους αὐτοῦ ἐπιτηδειότητος τοὺς ἀργυράσπιδας, συλλέγει διὰ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα οὗτοι ἐκόμιζον πολλοὺς μισθοφόρους ἐν Λυκίᾳ, ἐν Παισιδικῇ, ἐν Κιλικίᾳ, ἐν Συρίᾳ, ἐν Κύπρῳ, ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, καὶ συγκροτεῖ οὕτω, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 318, στρατὸν ἀξιόλογον. Τί δ' ἔπραττον ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, καθ' ὅλον τὸ ἔτος 319, οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ καὶ ἰδίως ὁ Ἀντίγονος καὶ ὁ Κάσσανδρος; Διότι, ὡς θέλομεν ἰδεῖ, ὁ Πτολεμαῖος, ἀσφαλῆς ὢν ἐν τῇ ἰδίᾳ σατραπειᾷ, ὀλίγον μετέσχε τοῦ ἀγῶνος τούτου, φροντίζων μόνον νὰ ὑποθάλη τὰς τῶν ἄλλων στρατηγῶν ἔριδας ἵνα κατατρίβωσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν.

Αἱ δύο δυτικώτεραι τῆς μικρᾶς Ἀσίας σατραπεῖαι, ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία καὶ Λυδία, κατείχοντο ὑπὸ δύο στρατηγῶν, ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ τοῦ Ἀρριδαίου, ἡ δὲ δευτέρα ὑπὸ τοῦ Κλείτου, ὃν οὐδέτερος ἠθέλε νὰ γίνῃ τυφλὸν τῶν βουλευμάτων τοῦ Ἀντιγόνου ὄργανον, καὶ οἵτινες ἀμφοτέροι ἀπέκλινον μᾶλλον πρὸς τὸν Ἐπιμελητὴν τῆς βασιλείας Πολυσπέρχοντα. Ἐν τούτοις αἱ δύο αὗται σατραπεῖαι ἦσαν ἀναγκαιόταται εἰς τὸν Ἀντίγονον, ὅστις δι' αὐτῶν καὶ μόνων ἠδύνατο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Εὐρώπην· ὅθεν ταύτας ἀπεφάσισε πρὸ πάντων νὰ καταλάβῃ καὶ ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ, ἀναγκάσας τὸν μὲν Ἀρριδαῖον νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν παρὰ τὴν Προποντίδα, ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Βιθυνίας, Κίον, τὸν δὲ Κλείτον νὰ ἀπέλθῃ πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸν Πολυσπέρχοντα, παρ' οὗ διωρίσθη ναύαρχος τοῦ μακεδονικοῦ στόλου. Τότε, ἐν ἀρχῇ τοῦ θέρους 319, ἔφθασεν ὁ Κάσσανδρος εἰς τὸ τοῦ Ἀντιγόνου στρατόπεδον καὶ ἐπέμεινε νὰ ἐνεργήσωσιν ἰδίως ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοῦ Πολυσπέρχοντος, συνήνεσε δὲ εἰς τοῦτο ὁ Ἀντίγονος, θεωρῶν συμφέρον ν' ἀπασχολήσῃ τὸν Ἐπιμελητὴν ἐν Εὐρώπῃ.

Ἄλλ' ὁ Πολυσπέρχων, νοήσας ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὸν ἐντεῦθεν ἐπικρεμάμενον κίνδυνον, ἀπεφάσισεν, ὡς προείπομεν, νὰ καταλύσῃ ὅλα τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ Ἀντιπά-

